

Η κοπή των νομισμάτων ήταν προνόμιο όλων των βασιλιάδων της Κύπρου. Τούτο ήταν στοιχείο ενδεικτικό της αυτονομίας που απολάμβανε το κάθε βασίλειο. Το δικαίωμα κοπής δικών τους νομισμάτων, τα βασίλεια αυτά διατήρησαν μέχρι την κατάληψη της Κύπρου από τον Πτολεμαίο της Αιγύπτου. Ωστόσο νομίσματα του βασιλείου της Κερύνειας και της Ταμασού δεν έχουν ακόμη βρεθεί.

Όλα τα νομίσματα ήταν ασημένια. Ο πρώτος που έκοψε χρυσό στην Κύπρο ήταν ο Ευαγόρας ο Α΄ (411-373 π.Χ.). Η κοπή του χρυσού αυτού νομίσματος ερμηνεύεται από μερικούς ως μια εκδήλωση ανεξαρτησίας από τον Πέρση βασιλιά, αφού μόνο ο Μέγας Βασιλεύς της Περσίας είχε το προνόμιο να κόβει νομίσματα. Οι λόγοι της κοπής του ωστόσο μπορεί να ήταν οικονομικοί.

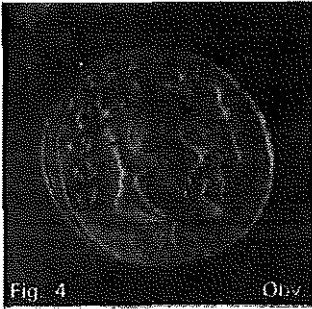

Fig. 4

Ολυ.

Χρυσό νόμισμα του Ευαγόρα (μπροστινή όψη), 411-373 π.Χ. το πρώτο χρυσό νόμισμα που κόπηκε στην Κύπρο.

Ιδιαίτερα αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι για πρώτη φορά ο Ευαγόρας χρησιμοποιεί για τις επιγραφές επί των νομισμάτων τούτων χαρακτήρες του Ελληνικού αλφαβήτου, ενώ προηγουμένως χρησιμοποιούνταν το Κυπριακό αλφάβητο. Έκτοτε το Ελληνικό αλφάβητο αρχίζει να εκτοπίζει το Κυπριακό από τα νομίσματα. Εκτός από την επιγραφή, τα νομίσματα του Ευαγόρα έχουν Ελληνικό χαρακτήρα και ως προς τα άλλα τους γνωρίσματα, με τη μορφή του Ηρακλή να κυριαρχεί σ' αυτά. Γενικά, ο Ευαγόρας ακολούθησε φιλελληνική πολιτική και αντικατέστησε όλα τα ανατολικά σύμβολα με Ελληνικά, όπως ο Ηρακλής, ο Απόλλων και η Αθηνά.

Γενικά, μπορούμε να πούμε ότι με την κοπή του πρώτου νομίσματος στην Κύπρο, που ήταν μάλιστα και ασημένιο, από τον Ευέλθοντα το 538 π.Χ. αρχίζει η ιστορία της Κυπριακής νομισματοκοπίας, που έχει ήδη συμπληρώσει πέραν των 2.500 χρόνων. Στο διάστημα αυτό, σε μεγάλο βαθμό εξαιτίας και του γεγονότος ότι η Κύπρος διετέλεσε κάτω από πολλούς κατακτητές, στο νησί κόπηκαν και χρησιμοποιήθηκαν πολλά και διάφορα νομίσματα, που συνθέτουν ένα σπάνιο νομισματικό θησαυρό.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Πολεμούμε πώς να βολευτούμε μέσα σε τέσσερα μέτρα αντίσκηνο
 που το δέρνει η μάνητα της βροχής κι' αγριάδα του ανέμου
 πώς να χωρέσουμε από κάτω και πού να βολέψουμε τη ψυχή
 μας
 που δε συμβιβάζεται κι' όλο και μας φεύγει
 να πάει πέρα να αεργιανίσει στη χαμένη πατρίδα.
 Οξύμωρη ζωή που μ' όλο το τραγικό της πρόσωπο
 παραδόξως διαλάθει σχεδόν αδιάφορη
 δίχως να χαράσσει διάρκεια και δίχως ν' αφήνει ίχνη
 σα να θέλει ν' αγνοήσει το παρόν
 και να ζήσει μονάχα για το χτες και το αύριο.

Τάκης Νικολαΐδης